

EL SÍNDIC AGREUJADOR

Avui 9 de desembre de 2019, hem tingut la oportunitat de tornar a escoltar al Síndic de Greuges, el senyor Rafael Ribó, en una entrevista a RAC1 on deia clara i textualment que "un dels dèficits que té la sanitat pública a Catalunya és que té un sobrecost de la gent que ve a Catalunya a intervenir-se". Aquest sobrecost se l'atribueix a l'excel·lència d'un model infrafinançat i a l'absència d'un gruix considerable de professionals de la salut que van marxar a d'altres països, on pagaven més.

Nosaltres com a JSC pensem que seria convenient matisar les seves paraules tot explicant qui es Ribó, una persona que ha passat de defensar al poble català a defensar la part que li interessa.

En primer lloc s'ha de dir que el problema dels sobre costos amb la sanitat no prové de l'excés de població que acudeix als centres a tractar-se, sinó de la manca de recursos derivada de les retallades, en primera instància, del PP arreu de l'Estat, i tot seguit, de la Convergència d'Artur Mas al país. Segons sembla, l'austeritat no només no ens va fer forts, sinó que va aconseguir que els i les nostres professionals treballessin entre l'espasa i la paret, amb uns recursos insuficients i unes llistes d'espera que no feien altra cosa que créixer a conseqüència d'una escassetat flagrant de companyes i companys que es veien obligats a marxar perquè malvivien en el sector privat i no es convocaven oposicions pel públic.

Remarquem que aquesta nefasta situació deriva de les retallades de les dretes, tant del PP com de l'antiga Convergència, formació a què l'actual Síndic sembla haver tingut certa afinitat. Tant és així que "el defensor del poble" va anar a Berlín juntament amb diversos càrrecs CDC (dos dels quals estaven sent investigats per l'Audiencia Nacional) i empresaris a gaudir del partit de la final de la Champions del 2015.

La seva relació amb Convergència no acaba aquí, però. Dos anys després, al 2017, Ribó també es va posicionar obertament en contra de la detenció de Puigdemont a Alemanya, acció que degut a la seva suposada neutralitat, hauria d'haver evitat. Igualment, també hauria d'haver evitat diversos actes i declaracions realitzats entre 2015 i 2017: Es va posicionar contra el govern espanyol, excedint les seves competències, en un document on denuncia "restriccions a la llibertat d'expressió i persecució de càrrecs electes", va comparar Espanya amb Turquia, de fet, i va fer silenci els dies 6 i 7 de setembre de 2017, moment en què es va produir una flagrant violació democràtica per part del bloc independentista, d'entre altres.

En essència, es pot apreciar com un òrgan que hauria de defensar el poble de Catalunya ara defensa una part ha deixat orfe a la resta. Ens trobem, de nou, en un cas d'apropiació independentista de quelcom que abans pertanyia al conjunt de la ciutadania.